



Władysława Umińskiego

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Goćław

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Władysław Umiński (1865-1954) - pisarz, popularyzator nauki, prekursor fantastyki naukowej w literaturze polskiej. Przyszedł na świat w ubogiej rodzinie mieszczańskiej osiadłej w Przedeczu niedaleko Koła. Dzieciństwo spędził jednak w Warszawie, gdzie już jako kilkunastolatek chodził na zajęcia do laboratorium Muzeum Przemysłu i Rolnictwa, konstruując swoje pierwsze maszyny. Tam też zaprzyjaźnił się z Marią Skłodowską-Curie. Po uzyskaniu świadectwa dojrzałości wyjechał do Petersburga, gdzie studiował na Wydziale Przyrodniczym miejscowego uniwersytetu. Po powrocie do Warszawy rozpoczął współpracę dziennikarską z "Kurierem Warszawskim" oraz "Wędrowcem". Przez całe życie nie miał pieniędzy na realizację swoich projektów technicznych. Interesował się lotnictwem, co udowodnił zakładając w 1889 roku Aeroklub, w którym współpracował z Czesławem Tańskim a także publikując za własne pieniądze pięć lat później książkę "Żegluga powietrzna" (bestseller przełomu XIX i XX w.). On też wprowadził polską nazwę "samolot", zastępując nią używany dotychczas "aeroplan". Aby zdobyć środki na utrzymanie pracował jako bibliotekarz na politechnice, był również referentem w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i akwizytorem w firmie wiercącej studnie artezyjskie. W 1891 roku zadebiutował jako pisarz powieścią "Zwycięzcy oceanu". Łącznie wydał ponad 30 przygodowo-podróżniczych i fantastyczno-naukowych powieści dla młodzieży, z których najsłynniejsze to "Balonem do bieguna", "Podróż bez pieniędzy", "W pustyniach Australii", "Na falach Atlantyku", "Tajemnicza bandera i Flibustierowie", "Samolotem naokoło świata", "W głębinach oceanu". W swym dorobku miał również publikacje z zakresu popularyzacji nauki ("Pioruny i błyskawice. Pogadanki naukowe", "Co człowiek wykształcony o elektryczności wiedzieć powinien", "Oświecenie współczesne") oraz przewodniki ("Od Warszawy do Ojcowa", "Podróż naokoło Warszawy"). Był redaktorem i wydawcą "Czytelnicy dla Wszystkich" oraz "Wieczorów Rodzinnych", jego teksty ukazywały się na łamach "Kuriera Codziennego", "Tygodnika Mód i Powieści", "Prawdy", "Płomyka", "Naokoło Świata", "Lotu" oraz "Iskier". Popularność jego publikacji zaczęła maleć w dwudziestoleciu międzywojennym. Po wojnie władze komunistyczne przyznały mu Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski za wybitne dokonania na polu literatury. To zachęciło go do ponownego sięgnięcia za pióro. Rozpoczął wówczas pracę nad powieścią "Świat za tysiąc lat", którą przerwała śmierć w Warszawie.

Spoczywa:

